

Caracterizarea personajului Zaharia Trahanache din opera O noapte furtunoasa scrisa de I. L. Caragiale-a doua parte

Abilitatea sa politica, arsenalul sau de tertipuri ii confera autoritate si-i consolideaza statutul de lider. Se dovedeste a fi un expert in "machiavelacuri"; de aceea amenintarea si santajul lui Catavencu nu-l sperie si primul sau gand este acela de a gasi antidotul, ceea ce se si intampla, pentru ca, in scurt timp, descopera o politica prin care "plastograful" si-a insusit cinci mii de lei de la societatea pe care o conducea. Episodul dovedeste nu numai ingeniozitatea celui pus in situatia de a-si apara pozitia de "om onorabil", ci si insusirea unor practici curente, cunoasterea superioara a mecanismelor de transformare a defensivelor in atac.

Fidelitatea sa fata de "centru", pozitia sa, il determina sa sustina si sa regizeze cu "diplomatie" intreaga farsa a alegerilor, mergand pana la masluirea voturilor, astfel incat il poate asigura pe Dandanache ca "nu majoritate, unanimitate o sa ai, stimabile".

Intr-o societate unde guverneaza "enteresul si iar enteresiri", Trahanache stie ca nimic nu trebuie neglijat, insasi prietenia lui Tipatescu, prefectul judetului, fiind exploatarea, caci, declara el cu cinism, "si mie, ca amic, mi-a facut si-mi face servicii". De altfel, sistemul de judecati, principii si valori in jurul carora isi argumenteaza personajul existenta sau care, mai exact, ii organizeaza comportamentul este unul pragmatic, profund egoist, asa cum se intampla cu majoritatea personajelor caragialiene.

Puterea politica a lui Zaharia Trahanache nu este, in fond, decat o iluzie traita prin aservirea la mecanism, prin acceptarea acestuia si chiar transformarea propriei persoane in mecanism. Reintorcandu-ne la cea de a doua dimensiune a existentei personajului, cea a cercului intim, vom observa ca de aceasta data principiul suprem este girat de ideea de sotie si amic. Sa remarcam faptul ca aici e vorba numai de perceptia mecanica a unei idei sau a unui concept pentru ca, la nivelul afectivitatii, care implica sentimentul de apropiere conjugala si cel de prietenie, Trahanache e un handicapat. El nu-si poate construi un univers sensibil, este o victima inconstienta a crizei sensibilitatii la care e condamnata lumea comediilor lui Caragiale si care - asociata crizei comunicarii - creeaza in constiinta cititorului sau a privitorului dimensiunea tragica a eroilor. Afectivitatea sa este imuna chiar si in fata evidentelor; dupa ce Catavencu ii arata scrisoarea de amor a lui Tipatescu catre Zoe, Trahanache este impresionat de perfecta asemanare cu grafia prefectului, dar in interior nu i se deschide nicio clapeta sensibilă, convins fiind ca este vorba de o "plastografie" care intra in stratagema campaniei pentru alegerea ca deputat. In sistemul etic al lui Trahanache, Zoe este "simtitoare" (sensibila), iar Tipatescu este "amic", ceea ce pare sa-i excluda din lumea, fara moral si fara printip".

In discutiile asupra motivului comic al "pacalitorului pacalit", comedia lui Caragiale a fost interpretata mai ales prin Nae Catavencu, dar nu cumva "venerabilul" Zaharia Trahanache este un model mai de profunzime al acestui motiv? Abil, tenace, meticulos, calculat, el reuseste sa-si

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

domine oponentii, dar, in acelasi timp, naiv, opac, desensibilizat, (constient sau nu) este el insusi un inselat.